

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

17. Epilogus huius, de monstris & monstrosis, tractatûs, ostendens, non esse in his caussam querelarum; sed occasionrm diuinæ prouidentiæ & bonitatis admirandę.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

935 Cap. LXIII. Monstra in celo nulla, in inferno multa futura.

ad gloriam, & ad mensuram statis plenitudinis Christi resurgent. Sicut & malè magis infantes, qui postquam nati & baptizati vitam amiserunt. Illi enim non in ea resurrecti sunt corporis exiguate, qua mortui. Sed quod eius tardius accessum erat tempore, hoc sunt illo Dei opere miro atque celerrimo recepturi. In sententia quippe Domini, ubi ait: *Capillus capitis vestri non peribit: dictum est, non defuturum esse, quod fuit: non autem negatur ei, affuturum esse, quod defuit. Defuit autem infanti mortuo perfecta quantitas sui corporis: perfecto quippe infanti, deest utique perfectio magnitudinis corporalis: qua cùm accesserit, iam statura longior non esse posset.* Hæc Augustinus, qui alio loco ita concludit. Resurgent itaque omnes tam magni corpore, quam vel erant, vel futuri erant in iuvenili aetate: quamvis nihil obseruit, etiam si erit infantilis vel senilis corporis forma: ubi nec mentis, nec ipsius corporis illa manebit infirmitas. Vnde etiam si quis in eo corporis modo, in quo defunctus est, resurrectum unumquemque contendit, non est cum illo laboriosa contradictione pugnandum. Et infra: *Si contenditur, in ea quemque statura corporis resurrectum esse, in qua defunctus est, non pugnaciter resistendum est: tantum abicit omnis deformitas, omnis infirmitas, omnis tarditas, omnisq; corruptio: & si quid aliud illud non decet regnum, in quo resurrectionis & promissionis filii equalis erunt angelis D E b: si non corpore, non aetate, certe felicitate.*

XVII.

Idem ead.
lib. c. 16.

Lib. cit. c. 20.

Quæ cùm ita sint, quis conqueri iure potest, naturam secum nimis illiberaliter egisse, quod vel deformem genuerit, vel mancum, vel alio defectu monstruosum? Respiciat ad primam hominis originem, quam illa sine nævo, sine vitio, quam perfecta fuit? Reuocet in mentem primi parentis prævaricationem, nonne in eo, tanquam in capite, omnium mortalium progenies fuit damnata? Quid habet, ut ploret, si ei natura formæ gratiam negavit, quando peccatum genitoris ei gratiam diuinam profigauit? Beneficium accipit, qui clementer plectitur, meritus grauiora. Quid quod plurimis sua monstruositas prodest? Deformes sunt? non habent corporis pulchritudinem, habent autem utilitatem. Sic insidijs carent; sic minus periclitantur; sic non sunt illecebrosi; sic facies extinguiunt;

guunt; sic incendijs obsistunt, & animorum, & Tartarorum. Sic superbiam subigunt; sic se ipsos & terrena omnia facilius despiciunt; sic in terris meliora querunt, in cælo reperiunt pulchriora. Non odit pater filium, cui canem negat, equum donat. Multis Deus non vult dare, quod morbus tollit, sene-
tus perdit, mors funditus euertit; & donat aliquid, in quod neque morbus, neque anni, neque ipsa Libitina habet potesta-
tem. Sæpe enim florens animus, in putri corpore habitauit.
Nunquā audiuisti dicentem: *Placeo mihi in infirmitatibus meis,*
in contumelij, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs, pro-
Christo. Cūm enim infirmor, tunc potens sum. Potior hominis pars est anima, huic additur, quod corpori demitur. Non æsti-
menda est exigui repulsa, quam maximi oblatio compensat.
Quid curas, si te despiciunt mortales, quem suspiciunt &
amant immortales? Naturæ est opus, & laus parentum, si ni-
hil est in corpore tuo monstrorum: si te virtutibus ornas, ti-
bi imputatur. *Pulchrius es, pulchrum fieri, quam nasci.* Quod
natura dedit, potest auferre casus: animi bona nolentibus nun-
quam eripiuntur. Cui deest decor frontis, cōparet decus
mentis; hoc si habet, omnem corporis labem compensauit.
Breuis es? Mors te extendet. Longus es, contrahet sepul-
chrum. Claudus es, ambulare non potes? mente ad cælum
euola. In morbo, & lecto facere cogeris? Affurge animo, si
corpore non potes. Pede cares? non cares ratione. Maculam
tibi mater in vultum impressit? gratulare tibi, si non & mens
tua est maculata. Prolem nactus es bestiæ similem? fortasse &
tu ipse sicut bestia vixisti; mitte querelas, si tibi parem vel
Deus, vel natura sōbolem dedit. Gibbum tergo tuo mater in-
iecit? porta hanc sarcinam patienter, qua te semper monet,
quantum onus, pro tua salute, Dominus gestarit. Caluus es?
& magnus Propheta caluus fuit. Oculos amisisti? clausa est
fenestra, per quam mors intrare potuisset. Exsurdatæ aures
vocem non admittunt? Ergo neque conuicia, neque contu-
melias, neque adulaciones, neque detractiones, neque men-
dacia. O quot hostes excludunt! Nescis loqui? ô quantis
peccatis liber es! Ita non reddes summo iudici de otiosis ver-

2. Cor. 11. 10,

Ccccc

bis ra-

938. Cap. LXIII. Monstra in calo nulla, in inferno multa futura,
bis rationem; ita nulli maledices; ita non peierabis; ita ob-
scena non proferes; ita nullius famam subhaftabis. Brachijs
truncatus es? nec teipsum vestire, nec cibum ori inferre po-
tes? Ast alij te vestiunt, alij pascunt; ita pro duobus brachijs
duos famulos, aut plures accepisti. Denique si monstrum esse
non vis, si horrescis monstrositatem, ne te subijce malo dæmo-
ni, ne mancipium esse velis vitiorum; his enim qui servit,
omnium monstorum est monstrissimus; & inter longè
truculentiora monstra, in Acheronte, æternum sedebit. Qui
autem seipsum ornat pietate, quamuis sit deformis, non so-
lùm facile & speculum suum, & oculum alienum contemnet;
verùm etiam in altera vita, siue puer, siue senex; siue rufus,
siue canus ex hac discedat, formosus & pulcher, inter formo-
sos & pulchros, arcana Dei consilia, & prouidam bona-

Psal. 104. 5.

tem lètissimè laudans cantabit: *Mementote mira-
bilium eius, quæ fecit: prodigia eius, & ju-
dicia oris eius.*

FINIS.

**Omnia ad maiorem diuinæ justitiae &
misericordiæ gloriam.**

